

แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี The Management Guideline for Adventure Tourism in Ko Lan, Chonburi

พิมพ์ญาดา คุนเนตร, ศิริกาญจน์ ป็องแล้ง และกิงกนก เสาวภาวงศ์*
Pimyada Khunnet, Sirikam Pornklang and Kingkanok Saowapawong*
คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
e-mail: kingkanok@g.swu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี และเพื่อเสนอแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed-Method Research) ระหว่างเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยใช้เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวจำนวน 385 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างผ่านการคำนวณสูตรของคอคแรน (Cochran, 1977) โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ มีการตรวจสอบค่าความตรงเชิงเนื้อหาได้ค่าเท่ากับ 0.77 และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคได้ค่าเท่ากับ 0.85 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเกาะล้านจำนวน 5 ท่าน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 20 – 30 ปี อาชีพนักเรียนนักศึกษา สถานภาพโสด รายได้ 15,001 – 25,000 บาท นิยมนั่งพักผ่อนริมชายหาด มีเป้าหมายในการเดินทางเพื่อความสนุกสนาน มีการเตรียมความพร้อมในการทำกิจกรรม ส่วนใหญ่ใช้รถจักรยานยนต์เช่า สามารถรับความเสี่ยงในการทำกิจกรรมเชิงผจญภัยในระดับปานกลาง นิยมทำกิจกรรมเชิงผจญภัยช่วงฤดูร้อน เดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดเทศกาล มีงบประมาณค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมเชิงผจญภัยประมาณ 1,001 – 2,000 บาท ท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน ทราบข้อมูลกิจกรรมเชิงผจญภัยจากสื่อสังคมออนไลน์ กิจกรรมเชิงผจญภัยที่สนใจได้แก่ พายเรือคายัค เจ็ตสกี นั่งรถชมทัศนียภาพ และขี่จักรยานยนต์ชมทัศนียภาพ คาดหวังให้เกาะล้านมีทัศนียภาพที่ดีและปลอดภัยเมื่อทำกิจกรรมเชิงผจญภัย ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เกาะล้านในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. จากการสัมภาษณ์พบว่าสถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้านกำลังฟื้นตัว มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่หลากหลายทั้งทางบกและทางน้ำ ควรมีการจัดการโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยควรคำนึงถึงเรื่องสิ่งแวดล้อมและปัญหาขยะ

3. แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี สามารถจัดการได้ด้วยแนวทาง “FESTS” F – Facilities, E – Experience, S – Safety, T – Togetherness และ S – Sustainability

คำสำคัญ: แนวทาง การจัดการการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย เกาะล้าน ชลบุรี

Abstract

The research was aimed to study the behaviours of adventure tourists in Ko Lan, Chonburi and to present guidelines for adventure tourism management in Ko Lan, Chonburi.

This research was a Mixed-Method Research between quantitative and qualitative using questionnaires and semi-structured interviews. Collecting questionnaires from 385 tourists. By Cochran sampling techniques with accidental sampling techniques. The examination of content validity was 0.77 and reliability utilized

Cronbach’s alpha was 0.85. For qualitative method, the semi - constructed interview was conducted with 5 experts on Ko Lan's adventure tourism, The research results showed that:

1. Most of the respondents were female, age between 20 – 30 years old, students, single. The average monthly income was 15,001-25,000 baht, preferred to relax on the beach. The goal of travel was for fun and there were preparations for activities. The respondents travelled with rental motorcycles and could take moderate risks in doing adventure activities. Preferred to travel during summer and holidays. The budget for adventure activities was about 1,001 – 2,000 baht per activity, travelled with a group of friends. Find out about adventure tourism from social media, interested in kayaking, jet skiing, scenic driving, and scenic bike riding. The respondent expected that Ko Lan could have a beautiful scenery and safety adventure activities. The level of opinion towards adventure tourism at Ko Lan in high level.

2. According to the interviews, the situation of adventure tourism in Ko Lan was recovering. There were variety adventure activities both land and marine. Tourism infrastructures and facilities should be managed. In adventure tourism management should concern about environment and garbage problems.

3. The management guideline for Adventure Tourism in Ko Lan, Chonburi can be presented with the “FESTS” approach F – Facilities, E – Experience, S – Safety, T – Togetherness and S – Sustainability.

Keywords: Management, Tourism Management, Adventure Tourism, Ko Lan, Chonburi

บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนับเป็นอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวสูงมีบทบาทความสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างมาก (กิตติมา แซ่โฮ, 2560) ซึ่งสถานการณ์การท่องเที่ยวของโลกในปัจจุบันนับว่ามีการฟื้นตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว หลังจากได้รับผลกระทบจากการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดยในปี ค.ศ.2022 พบว่านักท่องเที่ยวเดินทางมากขึ้นเกือบสามเท่า (+172%) ในช่วงเดือนมกราคมถึงกรกฎาคม เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี ค.ศ. 2021 (UNWTO, 2022) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประเทศไทยที่ผ่านมาสามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศไทยเป็นอย่างมาก ในปี ค.ศ.2022 มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในรวมทั้งสิ้น 11,153,026 คน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2565) โดยความนิยมทางการท่องเที่ยวหลังการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 นั้น นักท่องเที่ยวมักมองหาสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความปลอดภัยและผ่อนคลายด้วยธรรมชาติ โดยเฉพาะกิจกรรมกลางแจ้งและกิจกรรมเชิงผจญภัย (ATTA & GW, 2018)

การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวที่เน้นการสร้างประสบการณ์ที่แปลกใหม่ ตื่นเต้น และเร้าใจผ่านการทำกิจกรรมที่มีความเสี่ยง รวมถึงเป็นกิจกรรมที่ได้สัมผัสธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ที่แสวงหาความท้าทายให้แก่ชีวิต (นิศา ซักกุล, 2547) กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยส่วนใหญ่แล้วมักประกอบกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ซึ่งจากแนวโน้มผลลัพธ์การมาถึงของชาวต่างชาติชี้ให้เห็นว่าแม้จะกังวลถึงภาวะถดถอยในท้องถิ่น แต่การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติก็ไม่ได้ลดลงและยังอาจมีศักยภาพมากในการสร้างเงินทุน (Beresford, Green, Naidoo, Walpole and Manica, 2009)

โดยมีการจำแนกรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยออกเป็น 2 รูปแบบ คือ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบเบา (Soft adventure) เป็นการท่องเที่ยวแบบที่มีกิจกรรมง่าย ๆ ธรรมดา ไม่ต้องอาศัยความรู้ในการทำกิจกรรมมาก และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบหนัก (Hard adventure) เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่จำเป็นต้องใช้การฝึกฝนทักษะ (CBI, 2023) ซึ่งหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง ด้านการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในประเทศไทยคือ จังหวัดชลบุรี ถือว่าเป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศไทยที่เป็นแหล่งที่มีสถานที่ท่องเที่ยวสวยงามและน่าสนใจ โดยจำแนกออกเป็นหลายประเภท ประกอบด้วย แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวกิจกรรมเชิงผจญภัย

และแหล่งท่องเที่ยววันเที่ยงสมัยใหม่ จากรายงานสถิติของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่าในปี 2565 มีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีรวมทั้งหมด 980,622 คน โดยแบ่งเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 917,069 คน และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 63,553 คน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2565)

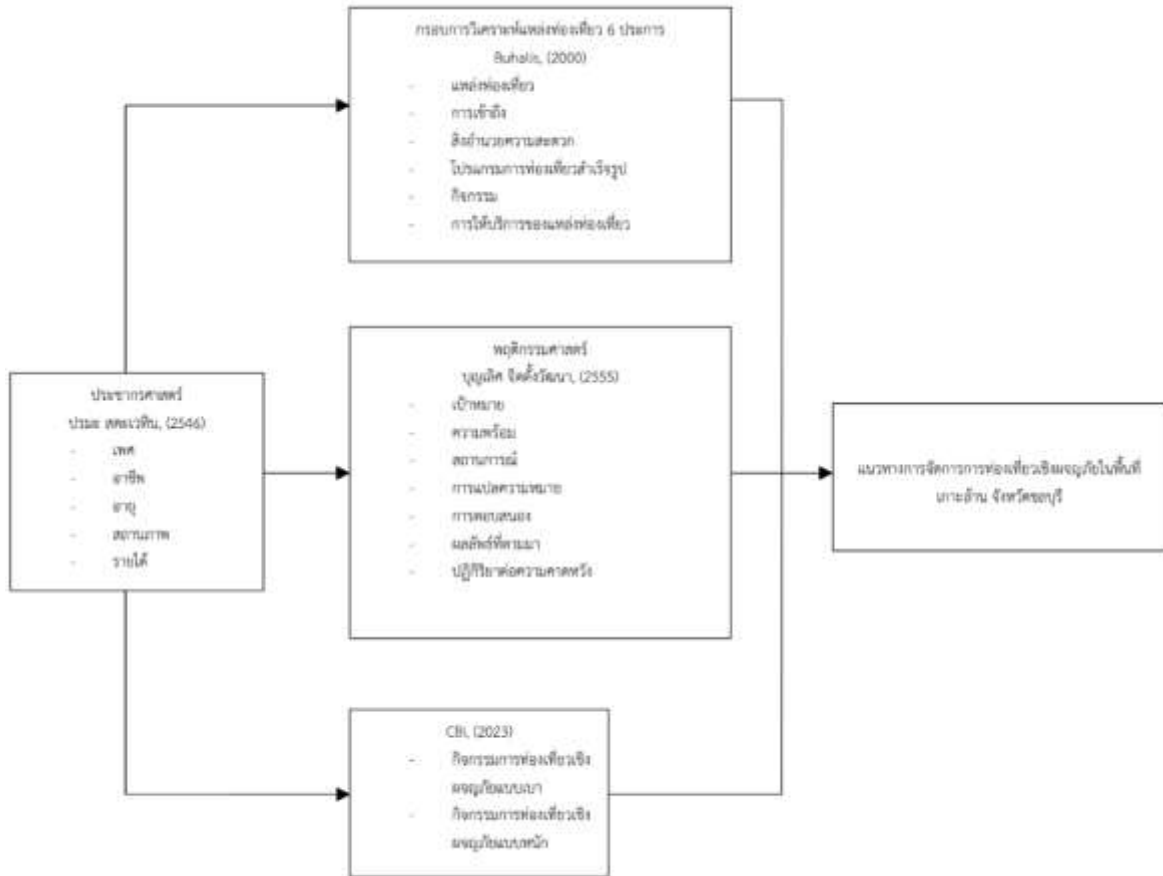
เกาะล้านเป็นหนึ่งในหมู่เกาะที่ตั้งอยู่ในอ่าวไทย ซึ่งอยู่ในแนวขนานกับหาดพัทยา ในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ที่มีความโดดเด่นของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ซึ่งเป็นสถานที่ยอดนิยมในการทำกิจกรรมเชิงผจญภัย ห่างจากชายฝั่งเมืองพัทยาประมาณ 7 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 3,500 ไร่ ความยาวจากทิศเหนือจรดทิศใต้ประมาณ 4.65 กม. ความกว้างของเกาะล้าน บริเวณส่วนที่มีความกว้างมากที่สุดประมาณ 2.15 กม. และประกอบด้วยหมู่เกาะบริเวณรอบ ๆ ได้แก่ เกาะครกและเกาะสาก (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ม.ป.ป.) เกาะล้านเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สวยงามแห่งหนึ่งของจังหวัดชลบุรีและเป็นอีกหนึ่งสถานที่ที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยว โดยมีกิจกรรมผจญภัยทั้งทางบก เช่น ปั่นจักรยานเสือภูเขา (Mountain biking) เดินป่า (Hiking) เป็นต้น และทางน้ำ เช่น การดำน้ำตื้น (Snorkeling) เจ็ตสกี (Jetski) เป็นต้น นอกจากนี้ เกาะล้านยังมีทรัพยากรทางธรรมชาติและทะเลที่อุดมสมบูรณ์และสวยงามเป็นอย่างมาก โดยมีชายหาดที่งดงามกระจายตัวอยู่รอบเกาะ ได้แก่ หาดตาแหวน หาดสังวาลย์ หาดทองกลาง หาดเทียน หาดนวล หาดแสม และหาดตายาย ซึ่งเป็นจุดยอดนิยมในการเล่นกิจกรรมเชิงผจญภัยทางน้ำ อีกทั้งบริเวณบนฝั่งของเกาะล้าน ยังเป็นสถานที่ที่เหมาะสมกับผู้ที่ชื่นชอบธรรมชาติและการเล่นกิจกรรมเชิงผจญภัย แต่พื้นที่เกาะล้านยังขาดแนวทางการจัดการที่เหมาะสมทั้งในด้านของเส้นทางคมนาคม โดยเส้นทางในบางพื้นที่ยังมีความบกร่อง ซีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวที่ไม่เพียงพอ สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานที่ยังไม่ได้มาตรฐาน การประชาสัมพันธ์ข้อมูลภายในเกาะ ความปลอดภัยในการทำกิจกรรมทางทะเล และความเป็นมืออาชีพอของผู้จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย หรือการจัดการความปลอดภัยของอุปกรณ์การผจญภัย

ด้วยสาเหตุดังกล่าวจึงทำให้คณะผู้วิจัยสนใจศึกษาแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรีเพื่อเป็นการขยายโอกาสและเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการที่จะสามารถนำผลการศึกษาวិจัยในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการออกแบบการพัฒนาและจัดการรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้านได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อเสนอแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การทบทวนวรรณกรรม

การจัดทำวิจัยเรื่องการศึกษาแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้กระทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูล โดยมีแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ 1. บริบทของพื้นที่วิจัย 2. นิยามการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

1. บริบทของพื้นที่วิจัย

เกาะล้าน อยู่ในตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยอยู่ทางด้านทิศตะวันตกของเมืองพัทยา มีรูปทรงเป็นรูปห้าเหลี่ยมด้านไม่เท่า มีพื้นที่ประมาณ 3,500 ไร่ มีความยาวประมาณ 4.65 กิโลเมตร และมีความกว้างประมาณ 2.15 กิโลเมตร ห่างจากชายฝั่งเพียง 7 กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทางจากท่าเรือแหลมบาลีฮายผ่านเรือเร็ว เป็นระยะเวลาประมาณ 15 นาที และเรือโดยสารประมาณ 40 นาที มีหมู่เกาะบริเวณข้างเคียง ได้แก่ เกาะครกและเกาะสาก เกาะล้านเป็นเกาะที่มีปะการังนานาชนิด และอุดมสมบูรณ์มากแห่งหนึ่งในบรรดาหมู่เกาะของภาคกลางประเทศไทย รวมถึงมีสภาพภูมิประเทศเป็นภูเขาประมาณร้อยละ 90 ของพื้นที่ โดยมีความหลากหลายทางชีวภาพสูง ดังนั้นเกาะล้านจึงเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวที่รักความเป็นธรรมชาติ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ม.ป.ป) พื้นที่ในบริเวณเกาะล้าน ส่วนหนึ่งด้านทิศตะวันออกเป็นที่อยู่อาศัยของชาวประมง ซึ่งอยู่อาศัยมาเป็นระยะเวลายาวนาน และพื้นที่อีกส่วนหนึ่งได้ถูกแบ่งเป็นสถานที่พักตากอากาศ แหล่งท่องเที่ยว และพื้นที่ในการทำกิจกรรมทางท่องเที่ยวทางบกและทางน้ำต่าง ๆ โดยเฉพาะกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย มีทั้งกิจกรรมที่จัดสรรโดยผู้ประกอบการบนเกาะ รวมถึงกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวจัดสรรขึ้นด้วยตนเอง เช่น ปั่นจักรยานเสือ

ภูเขา (Mountain biking) เดินป่า (Hiking) เป็นต้น และทางน้ำ เช่น การดำน้ำตื้น (Snorkeling) เจ็ตสกี (Jetski) เป็นต้น รวมถึงมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้บริการและรองรับนักท่องเที่ยว เช่น ถนนเชื่อมระหว่างทางไปหาดต่าง ๆ ทำเทียบเรือโดยสารที่ประกอบไปด้วย 2 ท่าคือ ท่าเทียบเรือหน้าบ้าน และท่าเทียบเรือหาดตาแหวน รวมถึงร้านอาหาร ร้านค้า ร้านเช่ารถจักรยานยนต์ และร้านขายของที่ระลึกต่าง ๆ ที่กระจายตัวอยู่รอบเกาะ เป็นต้น

2. นิยามการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

การท่องเที่ยวเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่สร้างประโยชน์ให้ต่อหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมโดย UNWTO (2008) กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมของนักเดินทาง ซึ่งนักเดินทางคือบุคคลที่เคลื่อนไหวระหว่างที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์ต่าง ๆ และระยะเวลาแตกต่างกันไป ดังนั้น การท่องเที่ยวจึงเป็นส่วนย่อยของการเดินทาง และผู้มาเยือนก็เป็นส่วนย่อยของนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ สมบัติ ภาณุจนกิจ (2557) กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึง คำที่มีความหมายกว้างขวาง ไม่ได้หมายความอย่างที่คนส่วนมากเข้าใจกัน ว่าการเดินทางหมายความว่า การเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อความสนุกสนาน แต่การเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา การเดินทางไปเยี่ยมญาติ การเดินทางไปเพื่อศึกษาหาความรู้ การเดินทางไปเพื่อประกอบกิจกรรมกีฬา หรือแม้แต่การเดินทางไปเพื่อติดต่อทำธุรกิจ ก็นับว่าเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น ดังนั้นการท่องเที่ยวในปัจจุบันจึงเป็นภาพใหญ่ที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นตามลำดับ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การท่องเที่ยว คือกระบวนการกระบวนกรหนึ่งที่ต้องมีการเดินทาง การเคลื่อนไหว มีจุดประสงค์ต่างๆ ในการเดินทาง ซึ่งไม่ว่าจะจุดประสงค์ใด ๆ ก็นับเป็นการท่องเที่ยวได้ทั้งสิ้น ซึ่ง Buhalis (2000) ได้อธิบายกรอบการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวประกอบไปด้วย 6 ประการ (6A) ดังนี้ แหล่งท่องเที่ยว (Attractions) คือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น สถาปัตยกรรม และการจัดกิจกรรมพิเศษ การเข้าถึง (Accessibility) คือ ระบบการคมนาคม สถานีขนส่งผู้โดยสาร และยานพาหนะ สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) คือ ที่พัก การจัดเลี้ยง และการบริการทางท่องเที่ยว โปรแกรมการท่องเที่ยวสำเร็จรูป (Available packages) คือ โปรแกรมการท่องเที่ยวที่ถูกเตรียมโดยคนกลางระหว่างนักท่องเที่ยวกับเจ้าของบ้าน กิจกรรม (Activities) คือ กิจกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างที่นักท่องเที่ยวอยู่ในพื้นที่ และการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว (Ancillary services) คือ ธนาคาร โรงพยาบาล ไปรษณีย์ และโทรคมนาคม ในปัจจุบันการท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมในพื้นที่เกาะล้านได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure Tourism) คือ อีกหนึ่งรูปแบบความสนใจพิเศษทางการท่องเที่ยวที่มีการทำกิจกรรมเพื่อสร้างประสบการณ์ที่แปลกใหม่ ทำทาย ตื่นเต้น เร้าใจ รวมถึงการสัมผัสธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ที่แสวงหาความท้าทาย โดยเน้นเผชิญหน้ากับความลำบากที่ธรรมชาติได้สร้างไว้ ซึ่งการท่องเที่ยวประเภทนี้จะไม่เน้นความสะดวกสบายมากนัก ดังนั้น การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยต้องอาศัยทักษะของตนเองเป็นหลักในการทำกิจกรรม เช่น เดินป่า ปีนเขา ดำน้ำ พายเรือ ซ้ำจักรยานภูเขา เป็นต้น (นิตา ชัชกุล, 2547)

Williams and Soutar (2009) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเน้นการสร้างคุณค่าทางอารมณ์ ประสบการณ์ที่แปลกใหม่ และคุณค่าในอนาคตแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งนอกเหนือจากสร้างคุณค่าพื้นฐาน เช่น คุณค่าของเงิน ความต้องการทางพฤติกรรม ความพึงพอใจ และคุณค่าด้านความตอบสนองความต้องการแก่นักท่องเที่ยว

Mortlock (1984) กล่าวว่า ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยสำหรับบุคคลหนึ่ง สามารถเป็นกิจกรรมที่มีได้ทั้งความง่าย ความอันตราย หรือความเสี่ยงตายนักท่องเที่ยวได้ แต่สิ่งที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยคือต้องมีความท้าทาย และเป็นกิจกรรมที่มีความเสี่ยง โดยมีการจัดเรียงลำดับไว้ตามระดับความยากง่ายเอาไว้

จากนิยามข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า เกาะล้านมีทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีความสวยงามและอุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การประกอบกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย โดยสามารถจำแนกรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ออกเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้ (CBI, 2023) กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบเบา (Soft adventure) เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่จำเป็นต้องใช้ความรู้และทักษะในการทำกิจกรรมมากนัก กิจกรรมที่ได้รับความนิยม เช่น พายเรือคายัค ดำน้ำตื้น เป็นต้น และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบหนัก (Hard adventure) เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่มีความเสี่ยงและท้าทายเป็นอย่างมาก จำเป็นต้องมีความรู้และทักษะในการทำกิจกรรมที่สูง โดยกิจกรรมที่ได้รับความนิยม เช่น เจ็ตสกี ซ้ำบอร์ด เป็นต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยอายุ 20 ปีขึ้นไป ที่เดินทางไปท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี และผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยบนเกาะล้าน จังหวัดชลบุรี ไม่ต่ำกว่า 1 ปี

2. กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณที่ใช้ในงานวิจัยเล่มนี้ เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุมากกว่า 20 ปีขึ้นไป ที่เดินทางมาทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยภายในเกาะล้าน โดยการใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการกำหนดกลุ่มตัวอย่างผ่านการคำนวณสูตรของคอคแรน (Cochran, 1977) เนื่องจากไม่ทราบปริมาณขนาดของประชากรที่แน่นอน และได้ผลจากการคำนวณพบว่า ขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 385 คน และกลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพผู้วิจัยทำการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) (Patton, 2002) ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยบนเกาะล้าน จังหวัดชลบุรี ไม่ต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 5 ท่าน ที่สามารถให้ข้อมูลตามความเป็นจริงในประเด็นที่ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ทำแบบสอบถาม ตอนที่ 2 พฤติกรรมของผู้ทำแบบสอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมเชิงผจญภัยในเกาะล้าน ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะล้าน ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี มีลักษณะของคำถามเป็นคำถามปลายเปิด (Opened-end form) และ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เป็นข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ โดยสร้างจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ทฤษฎีการจัดการ และกรอบการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยว 6 ประการ ซึ่งคณะผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ด้วยคำถามปลายเปิด และขอข้อเสนอแนะ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี

4. ขั้นตอนการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูล ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเพื่อใช้ในการจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

2. ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน โดยมีทั้งหมด 4 ตอน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ทำแบบสอบถาม พฤติกรรมของผู้ทำแบบสอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมเชิงผจญภัยในเกาะล้าน แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะล้าน ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม และสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเป็นข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ โดยสร้างจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และกรอบการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยว 6 ประการ เป็นคำถามปลายเปิด และขอข้อเสนอแนะเพื่อศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี

3. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง ขอคำแนะนำและปรับปรุงแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในงานวิจัยตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

4. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสัมภาษณ์และเตรียมแบบสัมภาษณ์ เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยจำนวน 5 ท่าน

5. หาคุณภาพของแบบสอบถามด้วยการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ด้วยการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence) โดยได้ค่าเท่ากับ 0.77

6. นำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแบบสอบถามให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

7. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักท่องเที่ยงที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try Out) จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการหาค่าความน่าเชื่อถือ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach’s Alpha Coefficient) โดยได้ค่าเท่ากับ 0.80 นำแบบสอบถามที่แก้ไขเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

8. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจนครบตามจำนวนตัวอย่างที่ตั้งไว้
9. นำผลการวิจัยมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ มีการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ และใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

5.1 วิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องของการตอบแบบสอบถามทันที หลังจากการเก็บข้อมูลแบบสอบถามเสร็จ โดยได้มีการคัดกรองระหว่างแบบสอบถามที่สมบูรณ์และแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ ออก และได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปที่มีความสามารถทางสถิติ โดยดำเนินการวิเคราะห์ ข้อมูลดังนี้ ข้อมูลทั่วไปด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพ รายได้ ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาร้อยละ (Percentage) ข้อมูลด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้านของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาร้อยละ (Percentage) ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน ด้วยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต () และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยทางผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์เฉลี่ยของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวได้ดังนี้ 1.00 – 1.80 มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด, 1.81 – 2.60 มีระดับความคิดเห็นน้อย, 2.61 – 3.40 มีระดับความคิดเห็นปานกลาง, 3.41 – 4.20 มีระดับความคิดเห็นมาก, 4.21 – 5.00 มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด (กัลยา วานิชบัญชา, 2544)

5.2 วิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ด้วยการนำข้อมูลมาจัดระเบียบเป็นด้าน ๆ หลังจากนั้นก็นำข้อมูลที่ได้มาตีความและมาสรุปเป็นประเด็นสำคัญเพื่อนำมาเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี

ผลการวิจัย

จากการสำรวจนักท่องเที่ยวจำนวน 385 คนโดยการใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังตารางที่ 1-3 ดังนี้

ตาราง 1 ตารางแสดงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน	ร้อยละ	รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	165	42.9	ต่ำกว่า 15,000 บาท	121	31.4
หญิง	220	57.1	15,001 – 25,000 บาท	125	32.5
อายุ	จำนวน	ร้อยละ	25,001 – 30,000 บาท	91	23.6
20 – 30 ปี	242	62.9	30,001 – 35,000 บาท	24	6.2
31 – 40 ปี	113	29.4	35,001 – 40,000 บาท	16	4.2
41 – 50 ปี	23	6	40,001 บาทขึ้นไป	8	2.1
51 – 60 ปี	7	1.8	อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
61 ปีขึ้นไป	0	0	นักเรียน/นักศึกษา	155	40.3
สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ	ธุรกิจส่วนตัว	48	12
โสด	309	80.3	พนักงานบริษัทเอกชน	110	28.6
แต่งงาน	71	18.4	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	34	8.8
อื่นๆ	5	1.3	อาชีพอิสระ	37	9.6
			อื่นๆ	1	0.3

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 57.1 อายุ 20 – 30 ปีคิดเป็นร้อยละ 62.9 อาชีพนักเรียน/นักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 40.3 สถานภาพโสดคิดเป็นร้อยละ 80.3 รายได้ 15,001 – 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.5

ตาราง 2 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของกลุ่มตัวอย่าง

กิจกรรมที่นิยมทำมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ	เป้าหมายในการเดินทางมาเกาะล้าน	จำนวน	ร้อยละ
นั่งพักผ่อนริมชายหาด	282	32.4	มาทำกิจกรรมแปลกใหม่	164	20
สังสรรค์กับเพื่อนหรือครอบครัว	229	26.3	หาประสบการณ์ผจญภัย	88	10.7
ไปคาเฟ่	149	17.1	หาความตื่นเต้น	89	10.8
ทำกิจกรรมทางน้ำ	163	18.7	ทำกิจกรรมทำร่วมกับเพื่อน	189	23.1
ทำกิจกรรมทางบก	44	5	เพื่อสุขภาพ	41	5
อื่นๆ	1	0.1	เพื่อความสนุกสนาน	242	29.6
การเตรียมความพร้อม	จำนวน	ร้อยละ	อื่นๆ	4	0.4
มีการเตรียมความพร้อม	288	74.8	ยานพาหนะที่ใช้บนเกาะ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีการเตรียมความพร้อม	97	25.2	รถจักรยานยนต์เช่า	299	77.7
การรับความเสี่ยง	จำนวน	ร้อยละ	รถจักรยานยนต์รับจ้าง	11	2.9
รับได้มาก	69	17.9	รถสองแถวสาธารณะ	48	12.5
รับได้ปานกลาง	174	45.2	จักรยาน	9	2.3
รับได้น้อย	65	24.7	รถออล์ฟเช่า	16	4.2
ไม่สามารถรับได้	47	12.2	อื่นๆ	2	.5
ช่วงฤดูที่ทำกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ	ช่วงเวลาที่ยิยมเดินทางมาท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ฤดูร้อน	301	78.2	วันหยุดช่วงเทศกาล	154	40.0
ฤดูฝน	13	3.4	วันหยุดนักขัตฤกษ์	31	8.1
ฤดูหนาว	71	18.4	วันธรรมดา	49	12.7
งบประมาณในการทำกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ	วันหยุดสุดสัปดาห์	151	39.2
ต่ำกว่า 500 บาท	28	7.3	อื่นๆ	0	0
501 - 1,000 บาท	106	27.5	เดินทางมากับบุคคลใด	จำนวน	ร้อยละ
1,001 – 2,000 บาท	126	32.7	คนเดียว	24	6.2
2,001 – 3,000 บาท	73	19.0	กลุ่มเพื่อน	232	60.3
3,001 – 4,000 บาท	29	7.5	ครอบครัว	80	20.8
4,001 – 5,000 บาท	10	2.6	คู่รัก	49	12.7
5,001 บาทขึ้นไป	13	3.4	อื่นๆ	24	6.2
แหล่งข้อมูลข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ	กิจกรรมเชิงผจญภัยแบบเบาทางน้ำที่สนใจ	จำนวน	ร้อยละ
จากคนรู้จัก	252	35.1	ทำที่เกาะล้าน		
สื่อสังคมออนไลน์	315	43.9	ดำน้ำตื้น	177	23.9
เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง	103	14.3	พายเรือคายัค	199	26.8
งานนิทรรศการ	23	3.1	เรือกล้วย	125	16.8
โทรทัศน์	22	3	ตกหมึก	117	15.8
แผ่นพับ	11	1.5	เล่นเรือใบ	43	5.8
ป้ายโฆษณา	10	1.3	ล่องเรือชมทัศนียภาพรอบเกาะ	77	10.4
อื่นๆ	4	0.5	อื่นๆ	2	0.2
กิจกรรมเชิงผจญภัยแบบหนักทางน้ำที่สนใจทำที่เกาะล้าน	จำนวน	ร้อยละ	ความคาดหวังเมื่อทำกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เกาะล้าน	จำนวน	ร้อยละ
สควมบอร์ด	44	8.5	มีกิจกรรมที่หลากหลาย	232	18.1

กิจกรรมที่นิยมทำมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ	เป้าหมายในการเดินทางมาเกาะล้าน	จำนวน	ร้อยละ
เจ็ตสกี	194	37.6	อุปกรณ์มีความสะอาด ปลอดภัย	224	17.5
ดำน้ำลึก	129	25	เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย	220	17.2
ซิปบอร์ด	141	27.3	สถานที่ที่มีทัศนียภาพที่ดี ปลอดภัย	249	19.4
อื่นๆ	7	1.3	บุคลากรมีความเชี่ยวชาญ	179	14
กิจกรรมเชิงผจญภัยแบบเบาทางบกที่สนใจทำที่เกาะล้าน	จำนวน	ร้อยละ	ได้รับประสบการณ์แปลกใหม่	166	12.9
เดินป่าระยะสั้น	88	16.9	อื่นๆ	7	0.5
ขี่ ATV	105	20.2	กิจกรรมเชิงผจญภัยแบบหนักทางบกที่สนใจทำที่เกาะล้าน	จำนวน	ร้อยละ
นั่งรถชมทัศนียภาพรอบเกาะ	233	44.9	ขี่จักรยานเสือภูเขา	79	16.4
เดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติ	87	16.7	ปีนผาหิน	56	11.6
อื่นๆ	5	0.9	ร่มร้อน	100	20.8
			ขี่จักรยานยนต์ชมทัศนียภาพ	233	48.6
			อื่นๆ	11	2.2

จากตารางที่ 2 พบว่าที่นักท่องเที่ยวนิยมทำมากที่สุดคือนั่งพักผ่อนริมชายหาดคิดเป็นร้อยละ 32.4 เป้าหมายในการเดินทางมายังเกาะล้านคือเพื่อความสนุกสนุกสนานคิดเป็นร้อยละ 29.6 มีการเตรียมความพร้อมในการทำกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ 74.8 ส่วนใหญ่ใช้รถจักรยานยนต์เช่าคิดเป็นร้อยละ 77.7 สามารถรับความเสี่ยงในการทำกิจกรรมเชิงผจญภัยในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 45.2 นิยมทำกิจกรรมเชิงผจญภัยช่วงฤดูร้อนคิดเป็น 78.2 นิยมเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดเทศกาลคิดเป็นร้อยละ 40 โดยมีงบประมาณค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงผจญภัยประมาณ 1,001 – 2,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 32.7 ซึ่งจะนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 60.3 ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมเชิงผจญภัยมาจากช่องทางสื่อสังคมออนไลน์คิดเป็นร้อยละ 43.9 กิจกรรมเชิงผจญภัยแบบเบาทางน้ำที่นักท่องเที่ยวสนใจคือพายเรือคายัคคิดเป็นร้อยละ 26.8 กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบหนักทางน้ำที่นักท่องเที่ยวสนใจคือเจ็ตสกีคิดเป็นร้อยละ 37.6 กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบเบาทางบกที่นักท่องเที่ยวสนใจคือนั่งรถชมทัศนียภาพรอบเกาะคิดเป็นร้อยละ 44.9 กิจกรรมเชิงผจญภัยแบบหนักทางบกที่นักท่องเที่ยวสนใจคือขี่จักรยานยนต์ชมทัศนียภาพรอบเกาะคิดเป็นร้อยละ 48.6 และคาดหวังให้เกาะล้านมีทัศนียภาพที่ดีและปลอดภัยเมื่อทำกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงผจญภัยคิดเป็นร้อยละ 19.4

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เกาะล้าน

รายการ		S.D.
ด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว (Attractions)	4.40	0.49
ด้านความสามารถในการเข้าถึง (Accessibility)	4.11	0.50
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว (Amenities)	4.15	0.54
ด้านรายการการท่องเที่ยวสำเร็จรูป (Available Packages)	4.38	0.46
ด้านกิจกรรม (Activities)	4.16	0.50
ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว (Ancillary services)	4.17	0.51
รวม	4.20	0.35

จากตารางที่ 3 พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เกาะล้านในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (= 4.20, S.D. = 0.35) เมื่อพิจารณาในภาพรวมเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุด (= 4.40, S.D. = 0.49) ด้านความสามารถในการเข้าถึง อยู่ในระดับมาก (= 4.11, S.D. = 0.50) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก (= 4.15, S.D. 0.54) ด้านรายการ

การท่องเที่ยวสำเร็จรูป อยู่ในระดับมากที่สุด (= 4.38, S.D. = 0.46) ด้านกิจกรรม อยู่ในระดับมาก (= 4.16, S.D. = 0.50)
ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก (= 4.17, S.D. = 0.51)

ผลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน

1. สถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในปัจจุบัน สถานการณ์การท่องเที่ยวของพื้นที่เกาะล้าน ณ ปัจจุบัน มีการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติหลังการผ่อนปรนมาตรการโควิด โดยชาวต่างชาติที่นิยมมาท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะล้าน ได้แก่ จีน เวียดนาม อินเดีย เกาหลี รัสเซีย โดยเฉพาะในช่วงวันหยุดอาจมีนักท่องเที่ยวไปเที่ยวที่หาดตาแหวนมากถึง 7000 คนต่อวัน และส่วนใหญ่นิยมมาเป็นกลุ่มเพื่อนหรือกลุ่มครอบครัว ซึ่งเกาะล้านมีทรัพยากรทางธรรมชาติที่สวยงามและมีกิจกรรมเชิงผจญภัยที่โดดเด่น เช่น ดำน้ำดูปะการัง ปีนผา เจ็ตสกี เป็นต้น จึงทำให้พื้นที่เกาะล้านได้รับความนิยมและนักท่องเที่ยวอยากมาท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

2. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน เนื่องจากเกาะล้านมีสภาพเป็นเกาะ ดังนั้นสภาพธรรมชาติ โดยเฉพาะน้ำทะเลจึงมีความใสสะอาด จึงมีกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงผจญภัยทั้งทางบกและทางน้ำมากมาย เช่น ยิงปืน วิ่งเทรล รมร่อน เจ็ตสกี เรือกล้วย พาราเซลลิ่ง ซับบอร์ด ดำน้ำตื้น Sea walker เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมเชิงผจญภัยที่กล่าวมาข้างต้นสามารถทำกิจกรรมได้ในพื้นที่ดังนี้ เช่น จุดดำน้ำ บริเวณหาดตายาย หาดสังวาลย์ หาดนวล Sea walker บริเวณหาดตายาย เจ็ตสกีและเรือกล้วย สามารถทำกิจกรรมได้ทุกหาด โดยในการบริหารจัดการกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงผจญภัยนั้น ส่วนใหญ่ถ้าเป็นกิจกรรมที่จะต้องมีใบอนุญาต ก็จะต้องเป็นผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตเท่านั้น เช่น จากชมรมเจ็ตสกีจะมีการกำหนดโควตาของผู้เข้ามาให้บริการในด้านนี้ และกิจกรรม Sea walker ก็จะต้องมีการทำตามพระราชบัญญัติของอุทยาน ดังนั้นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเกาะล้านจึงมีจำนวนมากและค่อนข้างมีมาตรฐาน กิจกรรมส่วนใหญ่ดำเนินการตามมาตรฐานของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ซึ่งกิจกรรมบางอย่างจะมีการฝึกอบรมพนักงานให้มีความสามารถในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น แต่ในบางกิจกรรมยังไม่มี เช่น กิจกรรมดำน้ำ โดยในพื้นที่ทำกิจกรรมเชิงผจญภัยจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้อง เช่น มีห้องน้ำสาธารณะบริเวณชายหาดเพียงที่เดียว นอกนั้นจะเป็นผู้ประกอบการที่เป็นเอกชน มีสัญญาณอินเทอร์เน็ตและไฟฟ้าที่เพียงพอ แต่อาจจะมีปัญหาเรื่องของน้ำที่ยังไม่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว เป็นต้น

3. การบริหารจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะล้าน การบริหารจัดการปัจจุบันนี้ ในส่วนของภาครัฐเริ่มมีการจัดงานโปรโมทการท่องเที่ยวเกาะล้าน มีการเข้ามาส่งเสริมด้านชุมชนในการพัฒนาท่าเรือให้สามารถเดินทางได้สะดวกมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นเมืองพัทยายังมีส่วนช่วยดำเนินการจัดงานซึ่งเป็นการกระจายนักท่องเที่ยวมายังเกาะล้าน เช่น งานเทศกาลดนตรีเมืองพัทยา จะมีการแบ่งวันที่จัดกิจกรรมบนพัทยา ให้มาจัดกิจกรรมบนเกาะล้าน 1 วัน เพื่อเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาสู่เกาะล้าน และยังช่วยรับเรื่องประสานงานจากเกาะล้านในการพัฒนาต่าง ๆ เช่น ป้ายสื่อความหมาย การจัดงานวิ่งเทรล ในส่วนของภาคเอกชนจะส่วนช่วยดำเนินการจัดการด้านการอนุรักษ์ เช่น การตรวจสอบ พัฒนา และฟื้นฟูแนวปะการังบริเวณรอบพื้นที่เกาะล้านให้กลับมาสมบูรณ์มากขึ้น และส่วนของภาคชุมชนได้มีการจัดตั้งสมาคมของแต่ละภาคธุรกิจ เพื่อรวมตัวกันบริหารจัดการธุรกิจให้ดียิ่งขึ้น เช่น ชมรมเจ็ตสกี ชมรมร้านอาหาร ชมรมมอเตอร์ไซค์เช่า และชมรมรถสองแถว เป็นต้น ในส่วนของการบริหารจัดการธุรกิจบนเกาะล้าน อย่างชมรมเจ็ตสกี ผู้ประกอบการจะต้องมีการทำใบอนุญาต ขั้วชี้และทะเบียนเรือเจ็ตสกี มีการจำกัดจำนวนเรือในแต่ละหาดเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล มีการจัดอบรม CPR ทุก ๆ 2 ปี นอกจากนี้ธุรกิจเจ็ตสกีบนเกาะล้านมีการปฏิบัติตามนโยบายของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จึงแสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการบนเกาะล้านมีความร่วมมือร่วมใจ ที่ตั้งใจจะทำกิจกรรมเชิงผจญภัยให้ดี ให้ปลอดภัย และใส่ใจสิ่งแวดล้อม

4. ปัญหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน ในพื้นที่เกาะล้านจะมีปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและกิจกรรมเชิงผจญภัย ดังนี้ ปัญหาการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ได้แก่ ปัญหาการจอดเรือของผู้ประกอบการที่ไม่คำนึงถึงแนวปะการัง ปัญหาของขยะที่ไม่มีการบริหารจัดการ ส่งกลิ่นเหม็นและส่งผลกระทบต่อสภาพลักษณะการท่องเที่ยวของเกาะล้าน ปัญหาน้ำประปาที่ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว ปัญหาป้ายสื่อความหมายขาดความชัดเจน มีจำนวนน้อย และไม่มี การแก้ไขให้เป็นข้อมูลปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ได้แก่

ปัญหาห้องน้ำสาธารณะที่ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว ปัญหาเส้นทางการเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่มีความอันตราย หากนักท่องเที่ยวขาดความชำนาญในการขับขี่อาจจะส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุได้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี และเพื่อเสนอแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี โดยผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี

จากการศึกษาพบว่า กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวนิยมทำมากที่สุดคือนั่งพักผ่อนริมชายหาด โดยจากการสำรวจพื้นที่และการสัมภาษณ์พบว่า เนื่องจากพื้นที่เกาะล้านมีสภาพภูมิทัศน์ที่สวยงาม จึงส่งผลให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมทำกิจกรรมนั่งพักผ่อนริมชายหาด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดา สุวรรณภิญโญ (2560) ที่กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวบนเกาะช้างส่วนใหญ่เป็นการเดินทางมาพักผ่อนบนเกาะ ซึ่งนักท่องเที่ยวมีเป้าหมายในการเดินทางมายังเกาะล้านคือเพื่อความสนุกสนาน มีการเตรียมความพร้อมในการทำกิจกรรมมาก่อน ส่วนใหญ่ใช้รถจักรยานยนต์เช่า และสามารถับความเสี่ยงในการทำกิจกรรมเชิงผจญภัยได้ในระดับปานกลาง โดยจะนิยมทำกิจกรรมเชิงผจญภัยช่วงฤดูร้อน และนิยมเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดเทศกาล ซึ่งมีงบประมาณค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมเชิงผจญภัยประมาณ 1,001 – 2,000 บาท โดยจากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้ประกอบการภายในพื้นที่เกาะล้านพบว่า รายได้ที่ได้จากนักท่องเที่ยวที่มาประกอบกิจกรรมเชิงผจญภัยบนเกาะล้านจะอยู่ที่ประมาณท่านละ 1,100 บาท ไม่รวมกิจกรรมเสริมต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชรินทร์ เกิดทรัพย์ (2565) ได้ศึกษาพฤติกรรมและมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศผจญภัยในจังหวัดภูเก็ต ที่กล่าวว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่ใช้งบประมาณในการทำกิจกรรมเชิงผจญภัย โดยเฉพาะกิจกรรมซีปไลน์ ประมาณ 1,001-2000 บาท และนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมเชิงผจญภัยมาจากช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ โดยจากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้ประกอบการภายในพื้นที่เกาะล้านพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยภายในเกาะล้านผ่านผู้มีอิทธิพลทางสื่อสังคมออนไลน์เป็นหลัก สอดคล้องกับงานวิจัยของ คมสิทธิ์ เกียนวัฒนา และคณะ (2560) ได้ศึกษาการเปิดรับสื่อต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเกาะล้าน จังหวัดชลบุรี ที่กล่าวว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโดยสื่ออินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมากที่สุดทุกรายประเด็น และกิจกรรมเชิงผจญภัยแบบเบาทางน้ำที่นักท่องเที่ยวสนใจคือพายเรือคายัค กิจกรรมเชิงผจญภัยแบบหนักทางน้ำที่นักท่องเที่ยวสนใจคือเจ็ตสกี กิจกรรมเชิงผจญภัยแบบเบาทางบกที่นักท่องเที่ยวสนใจคือนั่งรถชมทัศนียภาพรอบเกาะ กิจกรรมเชิงผจญภัยแบบหนักทางบกที่นักท่องเที่ยวสนใจคือขี่จักรยานยนต์ชมทัศนียภาพรอบเกาะ และคาดหวังให้เกาะล้านมีทัศนียภาพที่ดีและปลอดภัยเมื่อทำกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงผจญภัย โดยจากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้ประกอบการภายในเกาะล้านพบว่าผู้ประกอบการธุรกิจผจญภัยส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับเรื่องของความปลอดภัยอย่างมาก เนื่องจากเป็นปัจจัยอย่างแรกที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คำนึงถึงก่อนที่จะเลือกทำกิจกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณพร วะสุวรรณ (2564) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ที่กล่าวว่า สิ่งดึงดูดใจ การเข้าถึง ความปลอดภัย และการบริการ ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเจนเนอเรชันวาย

2. แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี

จากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้านที่กล่าวมาข้างต้น พบว่าเกาะล้านควรมีการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ดียิ่งขึ้น โดยใช้แนวทางการจัดการแบบ “FESTS” ซึ่งประกอบไปด้วย สิ่งอำนวยความสะดวก การสร้างประสบการณ์ ความปลอดภัย ความร่วมมือ และความยั่งยืน ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี ด้วยวิธีการจัดการแบบ “FESTS” F – Facilities, E – Experience, S – Safety, T – Togetherness และ S – Sustainability สามารถจัดการได้ดังนี้

F – Facilities

1. ควรจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานของเกะลันให้เหมาะสมและเพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว เช่น จัดการห้องน้ำสาธารณะให้สะอาดและเพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว เพิ่มเติมและปรับปรุงป้ายบอกทางไปแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ให้มองเห็นได้อย่างชัดเจน เป็นต้น

2. ควรมีการจัดการปัญหาการขาดแคลนน้ำจืดที่ใช้อุปโภค บริโภค เนื่องจากน้ำที่ใช้ในเกะลันเป็นน้ำที่ผ่านการกรองจากน้ำทะเลหรือเป็นน้ำที่ขุดจากแหล่งน้ำบาดาล อีกทั้งน้ำบนเกะลันมีความกร่อย บางครั้งมีกลิ่นไม่พึงประสงค์ และมีปริมาณไม่เพียงพอต่อการอุปโภคและบริโภคของผู้ที่อยู่อาศัยบนเกะลันและนักท่องเที่ยว จึงเป็นปัญหาเร่งด่วนที่หน่วยงานส่วนท้องถิ่นต้องเร่งดำเนินการแก้ไขและจัดการปัญหาดังกล่าว

3. ควรจัดสร้างป้ายประชาสัมพันธ์และป้ายสื่อความหมายเพื่อการท่องเที่ยว โดยมีการเพิ่มเติมภาษาตามนักท่องเที่ยวที่นิยมเดินทางมาท่องเที่ยวที่เกะลัน เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษารัสเซีย เน้นป้ายที่ประชาสัมพันธ์และสื่อความหมายในเรื่องต่างๆ เช่น เส้นทางท่องเที่ยว การรณรงค์เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกฎระเบียบข้อปฏิบัติในการท่องเที่ยวต่างๆ

4. ควรมีการจัดการปรับปรุงข้อมูลแผนที่และการนำทางในแอปพลิเคชัน เนื่องจากปัจจุบันการนำทางและข้อมูลแผนที่ในเกะลันนั้นยังขาดการปรับปรุงข้อมูลที่ทันสมัยและแนะนำเส้นทางที่ปลอดภัย ดังนั้นจึงควรแก้ไขการนำทางในทุกแอปพลิเคชันให้สามารถนำทางได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

E – Experience

1. ควรจัดทำแผนที่และแผนผังประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยบนพื้นที่เกะลัน โดยควรจัดทำในลักษณะของแผนที่หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่ให้นักท่องเที่ยวสามารถทำกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงผจญภัยได้ตรงตามความต้องการ

2. ควรมีการจัดรอบเรือให้เหมาะสมกับจำนวนนักท่องเที่ยวและความสามารถในการรองรับของธรรมชาติ จัดคิวเรือโดยสารประจำทางและเรือเร็ว พร้อมกำหนดราคาและสถานที่จำหน่ายบัตรโดยสารให้ชัดเจน

3. มีการวางแผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยทั้งทางบกและทางน้ำ โดยมีการวางแผนทั้งในด้านรายละเอียดเรื่องความปลอดภัย และความโดดเด่นของกิจกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว

S – Safety

1. ควรมีการจัดการด้านความปลอดภัยของกิจกรรมต่าง ๆ บนเกะลัน เช่น การจัดการความปลอดภัยของกิจกรรมดำน้ำตื้น โดยผู้ประกอบการควรมีการดูแลเรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวอย่างใกล้ชิด การขับขีรถจักรยานยนต์บนเกาะผู้ประกอบการควรมีถึงสภาพการใช้งานของรถจักรยานยนต์อยู่เสมอ รวมถึงควรมีป้ายหลีกเลี่ยงเส้นทางอันตรายสำหรับผู้ที่ยังไม่ชำนาญในการขับขีรถจักรยานยนต์

2. ควรมีการจัดอบรมการปฐมพยาบาลและการกู้ชีพพื้นฐานแก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยทั้งหมด เช่น ธุรกิจดำน้ำ ธุรกิจเช่าเรือกล้วย เพื่อก่อให้เกิดความปลอดภัยทางชีวิตแก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เกะลัน และเป็นการยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยว

3. ในช่วงเทศกาลควรมีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวที่ทำการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย เช่น การดำน้ำตื้น การขีเจ็ตสกี มากจนเกินความสามารถในการรองรับของกิจกรรมซึ่งส่งผลต่อความปลอดภัยของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ดังนั้นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีพิจารณาถึงการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวให้เหมาะสม

T – Togetherness

1. ควรมีการส่งเสริมความร่วมมือของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยเน้นการบูรณาการความร่วมมืออย่างเป็นระบบทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและชุมชน

2. ควรมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนหรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวร่วมกับชุมชน เพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสสัมผัสวิถีชีวิตชุมชนอย่างแท้จริง เพื่อส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจอันดีและกระจายผลประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่น

S – Sustainability

1. ควรมีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของเกาะล้านและความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวเพื่อทำกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงผจญภัย จากผลการวิจัยพบว่า ในบางช่วงเวลานักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเกินขีดความสามารถในการรองรับของธรรมชาติ เช่น ในช่วงเทศกาลหาดตาแหวนอาจมีนักท่องเที่ยวมากถึง 7,000 คนต่อวัน ซึ่งเกินขีดความสามารถที่ธรรมชาติจะรองรับได้ และส่งผลกระทบต่อธรรมชาติและสภาพแวดล้อม

2. ควรจัดให้มีมาตรการในการควบคุมและกำจัดขยะ เช่น การควบคุมปริมาณขยะขาเข้า โดยอาจจัดโครงการณรงค์ให้นักท่องเที่ยวนำภาชนะในการใส่อาหารและน้ำดื่มมาด้วยตนเอง จัดโครงการให้นักท่องเที่ยวนำขยะคืนสู่ฝั่งด้วยตนเอง

3. กำหนดนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่เกาะล้านให้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบของการท่องเที่ยว โดยมีการนำเอาเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) มาปรับใช้ในการพัฒนาพื้นที่ให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่า การจัดการการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเกาะล้าน มีสถานการณ์ที่กำลังฟื้นตัวและเติบโต โดยมีกิจกรรมที่หลากหลายทั้งทางบกและทางน้ำแบบเบาและหนัก เช่น เจ็ตสกี ดำน้ำตื้น เดินป่า แต่เนื่องจากเกาะล้านยังมีขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวที่จำกัด ซึ่งจะทำให้ส่งผลกระทบต่อทางท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในอนาคต ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะจากงานวิจัยดังนี้

1. มีการจัดการโครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยว เช่น ระบบไฟฟ้า ระบบประปา ป้ายสื่อความหมาย ให้เพียงพอและเหมาะสมต่อการรองรับนักท่องเที่ยวในปัจจุบัน

2. มีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมโดยเฉพาะการจัดการขยะจากการท่องเที่ยว

3. ควบคุมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยบนเกาะล้านให้คำนึงถึงความปลอดภัยของกิจกรรมและคำนึงถึงผลกระทบต่อทรัพยากรทางธรรมชาติ

4. มีการจัดเก็บสถิตินักท่องเที่ยวและควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2565). สถิติด้านการท่องเที่ยวปี2565. สืบค้น กุมภาพันธ์ 11, 2566 จาก <https://www.mots.go.th/news/category/655>
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2544). **หลักสถิติ** (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (ม.ป.ป.). **เกาะล้าน**. สืบค้น กุมภาพันธ์ 12, 2566 จาก <https://thai.tourismthailand.org/Attraction/เกาะล้าน>
- กิตติมา แซ่โฮ. (2560). **ภาพลักษณ์การท่องเที่ยว ภาพลักษณ์คุณภาพบริการ และค่านิยมในการท่องเที่ยวที่ ส่งผลต่อทัศนคติการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษาการท่องเที่ยวไทยทางธรรมชาติของนักท่องเที่ยวชาวไทยวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- คมสิทธิ์ เกียนวัฒนา. (2560). **การเปิดรับสื่อต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเกาะล้านจังหวัดชลบุรี**. วารสารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 23(1), 16.
- นิตา ชัชกุล. (2547). **การจัดการการท่องเที่ยวผจญภัย**. กรุงเทพฯ: คณะวิทยาการจัดการสถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2555). **พฤติกรรมนักท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปรมะ สตะเวทิน. (2546). **การสื่อสารมวลชน : กระบวนการและทฤษฎี**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการประชาสัมพันธ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรินทร์ เกิดทรัพย์. (2565). **พฤติกรรมและมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศผจญภัยแบบชิปไลน์ในจังหวัดภูเก็ต**. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, 8(3), 311.
- วรรณพร วะสุวรรณ. (2564). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยองของนักท่องเที่ยวเจนเอเรชั่นวาย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุดา สุวรรณภิรมย์. (2560). **พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเกาะช้าง จังหวัดตราด**. วารสารปัญญาภิวัฒน์, 9(3), 69.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2557). **นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว** (พิมพ์ครั้งที่2 ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Adventure travel trade association & The George Washington University. (2018). **Adventure Tourism Development Index**. Retrieved February 25, 2023 from <https://cdn-research.adventuretravel.biz/research/5bbf8fe92ba5b5.97894d412/ATDI-2018-Report.pdf>
- Beresford, J., Green, J., Naidoo, R., Walpole, M., & Manica, A. (2009). A Global Perspective on Trends in Nature-Based Tourism. *PLOS BIOLOGY*, 7(6), 2.
- Buhalis, D. (2000). Marketing the competitive destination of the future. *Tourism Management*, 21(1), 97-116.
- Centre for the Promotion of Imports from developing countries. (2023). **The European market potential for adventure tourism**. Retrieved February 25, 2023 <https://www.cbi.eu/node/1029/pdf>
- Cochran, W.G. (1977). **Sampling Techniques** (3rd ed.). New York: John Wiley & Sons.
- Mortlock, C. (1984). **The adventure alternative**. Cumbria: Cicerone Press.
- Patton, M.Q. (2002). **Qualitative research and evaluation methods** (4th ed.). London: Sage. Publications, Inc.
- UNWTO. (2008). **International Recommendations for Tourism Statistics 2008**. Retrieved February 14, 2023 from <https://www.unwto.org/glossary-tourism-terms>
- UNWTO. (2022). **INTERNATIONAL TOURISM BACK TO 60% OF PRE-PANDEMIC LEVELS IN JANUARY-JULY 2022**. Retrieved February 10, 2023 from <https://www.unwto.org/news/international-tourism-back-to-60-of-pre-pandemic-levels-in-january-july-2022>
- Williams, P., & Sourtar, G. N. (2009). Value, satisfaction and behavioral intentions in an adventure tourism context. *Annals of Tourism Research*, 36(3), 413-438.